DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVII. ZATURDAG den 24sten AUGUSTUS 1839. N. 34.

A°. 1839. N°. 10.

PUBLICATIE

Houdende strafbepalingen tegen het oprigten en houden van partikuliere Scholen, zonder consent van het Bestuur.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, de noodzakelykheid om strafbepalingen daar te stellen tegen het oprigten en houden van partikuliere Scholen, zonder vooraf verkregene toestemming daartoe van het Bestuur dezer kolonie.

Gezien art. 11 van het reglement op het Schoolwezen alhier, gearresteerd den 29 November 1819 en den 9 December daaropvolgende, door afkondiging, in werking gebragt.

Gezien art. 14 van de wet voor het lager Schoolwezen en onderwys in de Bataafsche republiek van den 3 April 1806, weder in werking gebragt in het Ryk, by besluit van Zyne Koninglyke Hoogheid den Souverein Vorst van den 20 Maart 1814 No. 2, (Staatsblad No. 39).

En willende, in zoo ver het oprigten en houden van Scholen alhier te lande aangaat, de bepalingen in het evengemelde 14 artikel, gedeeltelyk gewyzigd in voege als hierna te melden, daarop van toepassing maken.

Zoo is het dat wy, den Kolonialen Raad gehoord

Hebben goedgevonden en verstaan, onder nadere goedkeuring van hooger hand, te bepalen gelyk geschiedt by deze: dat die genen, welke zich zouden mogen verstouten om eenige School, zonder speciaal consent van het Bestuur opterigten of, reeds clandestinelyk daargesteld zynde, aantehouden, onder welken naam en op welke wyze ook, zullen verbeuren, *voor de eerste maal*, de som van vyftig gulden, *voor de tweede maal* honderd gulden, te bekeeren een derde gedeelte aan den officier, hiertoe competent, die de calange zal doen, en twee derde gedeelten ten profyte van het Schoolwezen alhier; met vrylating aan den regter om, ingeval zy onvermogend zouden mogen zyn, om gemelde boeten te voldoen, aan de overtreders zoodanige andere arbitraire correctie te infligeren, als naar aanleiding van hunne personen en omstandigheden bevonden zal worden te behooren, en *voor de derde maal* hen de inwoning binnen deze kolonie worden ontzegd, voor den tyd van zes jaren.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 14 Augustus 1839, het 26 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 14 Augustus 1839 No. 335 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 15 daaraanvolgende.

De 1e. Commis voormeld,
H. KIKKERT.

Curaçao den 14 Augustus 1839.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze ter kennisse van het algemeen gebragt: dat by dispositie van heden No. 334, aan de Heeren John H. Cruger, Henry Stephen Thomas Price en Matthias de Mey Schotborgh is toegestaan het oprigten en houden van partikuliere Scholen op dit Eiland voor een bepaald getal kinderen van beider kunne, op dewelke zal mogen onderwys gegeven worden, als:

op de School van den Heer John H. Cruger, in het lezen, schryven en rekenen, in de Geschiedenis, Aardrykskunde en Mythologie; als mede in de Nederduitsche en Engelsche talen.

op de School van den Heer H. S. T. Price, in het lezen, schryven en rekenen, als mede in de Engelsche taal, Aardrykskunde en Geschiedenis.

op de School van den Heer M. de Mey Schotborgh, in het lezen, schryven en rekenen, als mede in de Nederduitsche taal.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

Curaçao den 8 Augustus 1839.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze ter kennisse van het algemeen gebragt: dat by dispositie van den 5 dezer No. 324, de Heer Antoine Jean Pypers, is toegelaten tot het oprigten en houden van eene partikuliere Jongens school, voor een bepaald getal leerlingen van den ouderdom van negen Jaren en daarboven, op dewelke in het lezen, schryven, rekenen, de kennis der Nederduitsche, Fransche, Spaansche en Engelsche talen, de Aardrykskunde, de byzondere en algemeene Geschiedenis, de tydrekenkunde, de beginselen der Natuurkunde en natuurlyke Historie, en de allereerste gronden der stel en meetkunde, mitsgaders het handteekenen, zal mogen onderwys gegeven worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KENNISGEVING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 Augustus 1839.

BY gelegenheid der verjaring van den heugchelyken geboortedag van Z. M. den Koning, zal door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, op Zaturdag den 24 dezer, te elf ure op het Gouvernements huis binnen het fort Amsterdam, de gewone openlyke audientie gegeven worden, aan de burgerlyke en militarie autoriteiten, ambtenaren en verdere Ingezetenen dezes Eilands.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie,
De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

NAMENS de Directie der Bank wordt by deze ter kennis van het publiek gebragt, dat de oude bankbiljetten van *Vyfentwintig gulden* na ultimo dezer maand buiten omloop zullen worden gesteld, alwaarom degenen, die dezelven nog in bezit hebben, worden opgeroepen om ingevolge annonce van den 19 July j. l. de inwisseling daarvan te bespoedigen, en zich daardoor van eventuële schade te behoeden.

Curaçao den 16 Augustus 1839.

De Koloniale Ontvanger, belast met de waarneming van de ambten van Administrateur der financien en van Secretaris by de Bank,
C. L. VAN UYTRECHT.

OPROEPING.

DE persoon van BERNARDINA REGINA GAVASO, Weduwe en Boedelhoudster van JOHANNES ALBERTUS DURAND, die op den 11 Mei ll. te Los Taques, aan boord der Columbiaansche golet Mercurio is overleden, de nalatenschap van dezen haren Echtgenoot gerepudieerd en ter Weeskamer, voor rekening en ten behoeve van wien zulks regtens mogt aangaan, overgebragt hebbende, zoo worden door den ondergeteekende, namens het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate Boedel kamer dezes Eilands, by deze opgeroepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige pretentien tegen de voorschreven nalatenschap te hebben, ten einde dezelve pretentien binnen drie maanden, na dato dezer, ter opgemelde Weeskamer inteleveren; zullende na verloop van dien termyn, door het Collegie tot de vereffening of likwidatie dier nalatenschap worden overgegaan, en geen verder regard op eenige na dien tyd, intekomene pretentien, ten laste van den voornoemden JOHANNES ALBERTUS DURAND geslagen worden.

Curaçao den 9 Augustus 1839.
Namens het Collegie voormeld,
De Weesmeester,
G. VOS Jz.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 Augustus 1839.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 31 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniale Secretaris,
H. KIKKERT.

Publieke Inschryving.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, wordt by deze annonce gedaan ter inschryving voor *duizend à twaalf honderd Schepels garve en drooge mais*, leverbaar te Bonaire, binnen vyf à zes weken.

Die hierin gading hebben gelieven zich by beslotene biljetten te vervoegen ter administratie van financien op aanstaanden Maandag, den 26 dezer, des morgens uiterlyk te 10 ure.

Curaçao den 17 Augustus 1839.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,
C. L. VAN UYTRECHT.

TER verzending naar Suriname per de Nederlandsche Schoener JAN ERNST, kapitein DE HASETH, wordt eenen Brieven-zak ter Post-directie alhier opgemaakt; zullende de dag en het uur der sluiting nader worden geannonceerd.

Curaçao den 21 Augustus 1839.

De Commis, belast met de Post-directie,
C. GORSIRA.

GARNIZOEN TE CURAÇAO.

Militaire Administratie.

Aanbesteding voor Rum.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao, zullen aan de minst inschryvende aanbesteden de leverancie van *Een* tot uiterlyk *Vier* oxhoofden rum van goede kwaliteit en smaak, en de sterkte tevens hebbende van 25 graden; terwyl de oxhoofden zelve onbeschadigt en de levering daarvan zonder onkosten in het pakhuis binnen het fort Amsterdam zal behooren te geschieden.

De genen, die daartoe mogten genegen zyn, kunnen zich by beslotene biljetten vervoegen ten kantore van den Kapitein fungerende Kommandant der Troepen op aanstaanden Woensdag, den 28 dezer, des morgens te elf ure, met vermelding van den prys en byvoeging van de monsters; zullende het antwoord tenzelfden dag te bekomen zyn.

Curaçao den 23 Augustus 1839.

Namens de Administrateurs voornoemd,
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
AUGUSTUS 1839.

L. K. Vrydag den 2 te 5 u. 13 m. 's morgens.
N. M. Vrydag den 9 te 4 u. 43 m. 's morgens.
E. K. Zaturdag den 17 te 4 u. 2 m. 's morgens.
V. M. Zaturdag den 24 te 5 u. 2 m. 's avonds.
L. K. Zaturdag den 31 te 10 u. 13 m. 's morgens.

Verleden Maandag, den 19 dezer, is Z. D. M. Brik MERCURIUS, gekommandeerd door den Kapitein MOURIER, Ridder der Order van Dannebroge, laatst van Puerto Cabello, binnen deze haven aangekomen.

Eerredding van Portugal.

Te Lissabon heeft men eene ontdekking gedaan, welke Portugal van eene aantyging vry spreekt, welke tot hiertoe op hetzelve rustte. Onder de manuscripten van het staatsarchief zyn namelyk verscheidene documenten gevonden, welke op een dichter *Camoens* betrekking hebben, en inzonderheid kwitantien van zyne hand, welke tot aan het tweede jaar voor zynen dood loopen, en uit welke blykt, dat hy van den staat een jaarlyksch pensioen van 1500 realen (omstreeks 400 gulden), voor dien tyd eene aanzienlyke som, genoot. Is derhalve *Camoens* in armoede en ellende gestorven, dan moet dit aan hemzelven geweten worden, en het kan niet langer ten verwyt aan de natie strekken. Zyne grafteeken, dat zich, volgens alle berigten, in de kerk Santa Anna moet bevonden hebben, doch door de groote aardbeving vernield werd, is in de laatste jaren een voorwerp van yverige nasporingen geworden. Eene in het jaar 1835, toen onder den Minister Rodrigo de Fonseco Magelhaes de geestdrift voor letter- en oudheidkunde eene buitengewone vlugt nam, benoemde commissie vond op de plaats, waar, volgens de overlevering, zich het graf van *Camoens* moest bevinden, onder eene zerk een geraamte, waarvan echter natuurlyk de identiteit met het lyk van den dichter niet bewezen kan worden.

Volgens een geloofwaardig berigt voegen wy hierby, dat een Engelschman tot 500 pond Sterling toe geboden heeft voor eene der bovengenoemde kwitantiën. In het eerst weigerde de Portugesche regering alle onderhandeling met den Brit; de lord blyft echter toch alyd nog gelooven, dat hy by eene der menigvuldig voorkomende verlegenheden van de schatkist, wel in het bezit geraken zal van een eigenhandig geschrift des dichters. — De Portugesche regering zou zoo doende, als zy tot den verkoop besloot, tienmaal zoo veel voor de kwitantiën kunnen terug bekomen, als zy er aan den dichter op uitbetaald had.

De uitvinder van het stoomwerktuig,
JAMES WATT.

De wereld weet te naauwer nood, dat er een *James Watt* bestaan heeft, en zyn werktuig put reeds, trekt reeds, is reeds tallooze malen veranderd, in de kolenmynen, in het scheepshol neder gelaten en op den wagen geheven geworden. In den Schot *James Watt* is het vernuft der geheele engelsche natie zamengetrokken, en hy is een der grootste weldoeners van het menschelyke geslacht geworden.

Greenock is de kleine plaats van groote schepen en grootere menschen; hier werd *James Watt* geboren.—De bergen, welke tegen over de stad liggen, konden den geestryken knaap, den droomenden jongeling de eerste sporten van de Jacobsladder zyn, langs welke zyn geest opwaarts vloog tot de nevelbanken, tot de wolken, planeten en vaste sterren. Wanneer hy aan den oever stond, kon hy waarnemen, hoe moeijelyk de matrozen de schepen uitbragten in den vloed en vervolgens in de zee. Zag hy omhoog naar de bergtoppen, op welke de mensch niet leven, maar wel bidden kan; sloeg hy zyn oog op de bergruggen, tegen welke de sleedoorn met moeite opkruipt, op de smalle vlakten, die slechts gras voortbrengen en geene tarwe, dan waren het zeker de nood en de behoefte, welke als gistende grondstoffen in zynen geest vielen, en hem tot de grootste ontdekkingen der eeuw leidden. Het is zeker, de Voorzienigheid bepaalt de gaffel, waaraan zy het nest van een groot man ophangt; zy kiest de aardschol uit, die het meest verkoelt, en wikkelt zyne leden in een neteldoek, dat het smartelykst brandt. De geest, die het hoogste te weeg brengen moet voor de toekomst, moet van de wieg af aan getrokken en geprikkeld worden, hetgeen alleen door den honger mogelyk is. Daarom berusten wy er in, wanneer de Voorzienigheid andere menschen laat opwassen in de bloemkelken der paleizen, en hen laat grootbrengen met het merg der menschheid, dewyl eene enkele gedachte van een groot man, eene enkele dweepery van onze eigene jeugd ons voor al de walgelyke nesteryen der magtigen ruimschoots schadeloos stelt.

Watts kleine fabriek, *Watts* firma bestaat en werkt nog tot op dezen stond.— De Engelschen zyn in alles voorbeeldige menschen.—*Watt* behoeft niet als een zot opgetooid te zyn met ordelinten, nog veel minder heeft zyn naam noodig, misvormd te worden door den staart en den haarzak van een predicaat—eernaam—en eenen mylen langen titel; zyn aanbeeld, zyne smidse, zyne passers zullen aan volgende eeuwen overgeleverd worden, en Greenock zal de bedevaartsplaats zyn voor toekomstige geslachten.

Knigge en Kotsebue.

Kotsebue, de beroemde schryver van **Menschenhaat en Berouw**, en de Vryheer *Von Knigge*, woonden beide eenen tyd lang in dezelfde stad. *Knigge* bezat eenen zeer schoonen witten poedel, dien *Kotsebue* wenschte te hebben, en dien hy eindelyk voor vier Friederichsd'or kocht. Hy nam den hond mede naar huis, en zeide, den volgenden dag het geld te zullen zenden. *Knigge* wachtte er eenige dagen op, en werd toen dringender met zyn manen. Nadat er eenige weken verloopen waren, zond *Kotsebue* den hond terug, met byvoeging, dat dezelve hem niet beviel, dat [illegible] verwachting van zyne kunststukken gehad had, en dergelyke ydele uitvlugten meer. *Knigge* nam den hond terug; doch wie schetst zyne verbazing, toen hy het weldoorvoede, goed in het vleesch zittende dier, klaarblykelyk uit gebrek aan voedsel, in eenen dorren uitgemergelden windhond veranderd zag.— *Knigge* wist, dat *Kotsebue* alle avonden door eene zekere straat naar een koffyhuis ging, om daar zyn avondeten te gebruiken. In deze straat woonde een bekende van *Knigge* en wel in eene beneden voorkamer. Hy liet daarop door eene bekwame hand eenen geheel mageren, uitgehongerden poedel maken, oliede het papier, zette het voor eene ruit van het venster, met een licht daarachter, en voorzien van het opschrift: **Hondenhaat en Berouw.** Reeds op den tweeden dag ontving *Knigge* een briefje van *Kotsebue* met vier Friederichsd'or en het beleefde verzoek, om hem toch den lieven fraaijen hond, aan welken hy reeds zoo zeer gewend was, dat hy er onmogelyk buiten kon, nog eens te verkoopen.— *Knigge* zond hem den hond, en het afbeeldsel verdween van het venster.

Mazarin.

De Kardinaal *Mazarin* had gedurende zyne laatste levensdagen, en toen hy reeds den dood voelde naderen, eene der zonderlingste grillen, die men zich voorstellen kan. Hy kwam op de gedachte, om zich den baard in orde te laten brengen, en den snorbaard met een heet yzer te branden. Hierop liet hy zich op zyn uitdrukkelyk bevel het gele rimpelige gezigt en de wangen en lippen rood blanketten. Zoo zag hy er wederom frisch en wel uit, als een geheel gezond mensch. Het was de dood met een ligt en verganketyk mom des levens aangedaan. Zoo opgetooid liet de Kardinaal zich, in eenen van voren openen draagstoel door zynen tuin dragen. Met alle inspanning sprak hy verscheidene hovelingen, die

hy op zynen weg ontmoette, op eenen lossen, schertsenden toon toe. Hy wilde op deze wyze zyne vyanden eenen trek spelen, maar niemand liet zich door de list des Italiaans verblinden. Eenige dergenen, die hem in de vermomming zagen, zeiden niets anders dan : hy heeft als een bedrieger geleefd, hy wil ook als een bedrieger sterven.

De twee Kwakers.

Een Kwaker te Philadelphia, die bekommerd was over een schip, dat hy in zee had, ontmoette eenen anderen, die woeker dreef, en gaf aan dezen te kennen, dat hy gaarne zyn schip zou willen laten verzekeren. Zy werden de zaak weldra eens. Toen echter de eerste Kwaker te huis kwam, vond hy eenen brief, die hem het vergaan van zyn schip berigtte. Vreezende, dat de assurantie-polis nog niet ingevuld mogt zyn, en de mogelykheid beseffende, dat de andere Kwaker de lucht kon krygen van den waren stand van zaken, schreef hy hem : "Vriend, wanneer gy de Polis nog niet klaar gemaakt hebt, dan laat het maar, want ik heb berigt van myn schip bekomen."— "Aha," dacht de tweede, "de gaauwdief wil my om de assurantiepremie bezwendelen," en antwoordde hem : "Vriend, gy zyt een half uur te laat gekomen, de Polis is reeds ingevuld." De eerste was hiermede tevreden ; toen echter de tweede vernam, hoe het met de zaak gelegen was, weigerde hy te betalen. Daar nu de Kwakers, volgens de grondstellingen hunner godsdienst, voor geen geregt mogen klagen, zoo lieten zy de beslissing aan hun genootschap over, waarvan de uitspraak was, dat ieder van hen de helft in het verlies zoude dragen.

Een wonder van Industrie.

De Bailiff van Selkirk, in Schotland, had, toen hy zich den 5 September 1837, te 5 ure aan tafel plaatste, eene broek aan, waarvan de grondstof—de wol—des morgens van dienzelfden dag nog op den rug van het schaap gegroeid had. In den korten tyd van nog geen 12 uren was bygevolg de wol geschoren, gezuiverd, geverwd, gesponnen en geweven, en uit het gemaakte laken eene broek gesneden en geheel genaaid.— Een gedeelte van dit laken werd dien zelfden dag naar Glasgow gezonden, ten einde de Bailiff van Gilmour, deelhebber in het huis Brown en Comp., zich insgelyks daaruit eene broek kon laten maken. Tot vervaardiging van dit laken heeft men voor het eerst eenen, door laatst genoemden by Selkirk nieuw gebouwden molen, gebruikt.

De Crœsus van Botany-baai.

Onlangs stierf te Sidney een man, met name *Terry*, die een vermogen van een millioen pond sterling naliet, en aan zyne vrouw eene jaarlyksche rente van 10,000 P. St. gemaakt had. Hy was in zyne jeugd wegens eenen ganzen-diefstal naar Botany-Baai gedeporteerd geworden, en, zyne vryheid terug bekomen hebbende, rigtte hy eene bank van leening op, waarin hy goede zaken deed. Na verloop van 20 jaren had hy 90,000 P. St. verworven. Deze mensch was, gelyk zich laat verwachten, hebzuchtig en hardvochtig ; hy liet eenen jongen bediende, die hem bestolen had, ter dood veroordeelen, en eenen generaal, aan wien hy eenige gelden geschoten had, uitpanden. Reeds voor zes jaren bezat *Samuel Terry* een vermogen van 500,000 P. St. Hy bewoonde een aardig huis in Pitt Anns te Sidney. Wanneer het gebeurde, dat hy eens eenen vriend ten eten had, en eene flesch liqueur liet halen, rook hy aan den mond van den bediende, die hem de flesch zelf in handen moest geven, om zich te overtuigen, dat hy er onderweg niet van gedronken had. Zyne vrouw kreeg nooit eene meid, om haar in hare huiselyke verrigtingen behulpzaam te zyn. Men berekent, dat hy voor meer dan 300,000 P. St. aan wissels tegen 10 pCt. disconteerde.— Hy was eigenaar van eene geheele lange straat te Sidney, en ofschoon hy aan huur en pacht omstreeks 70,000 P. St. trok, zoo leefde hy toch jaarlyks van 5 á 600 P. St. In weerwil van dit ontzaggelyke vermogen was deze mensch toch geenszins gelukkig ; ofschoon niet oud zynde, was hy toch reeds sedert vier jaren verlamd. Zyn zoon, een zeer oploopend mensch, had reeds voor het geregt gestaan, omdat hy zyne vrouw aan het hoofd gewond had ; met geld onderdrukte men de zaak. In de laatste tyden van zyn leven liet *Terry*, die er bleek en vervallen uitzag, zich naar een landgoed by Sidney brengen. Hy stierf in den ouderdom van 52 jaren, zonder een eigenlyk testament na te laten, en behalve de vermaking aan zyne vrouw, verlangde hy alleen, dat zyne giften aan de armen, die ten hoogste 100 P. St. 'sjaars beliepen, nog tien jaren lang uitbetaald wierden, en dat hy met de onderscheidingen van eenen vrymetselaar zou begraven worden.

Matigheidsgenootschappen.

De verlichting, welke anders met de zon om behoort te gaan, schynt heden ten dage, misschien naar de beginselen der nieuwerwetsche contrarevolutie, haren weg te veranderen. Ten minste is dit met de deugd der matigheid klaarblykelyk het geval.— De matigheids-propaganda, die geacht wordt, door den waardigen zielenherder *Drinkwater* in Noord-Amerika gesticht te zyn, en welke ten doel heeft, het gebruik van allen sterken drank af te schaffen, is ook in Europa aangekomen, en heeft reeds hier en elders verdedigers, voorstanders en voortplanters gevonden.

Daar intusschen al het goede en ware— even als de dag, eer hy door den nacht breekt, lang met duisternis worstelt—immer wederstreving ontmoet, zoo vinden ook de matigheidsgenootschappen hevige tegenstanders in dezulken, wien het drinken eene gewoonte is, en die altyd gereed zyn, eenige voorbeelden aan te halen van drinkebroêrs, welke eenen hoogen ouderdom bereikt hebben, schoon juist deze voorbeelden slechts tot bevestiging van onzen regel dienen. Met zulke Mithridateslieden is geen land te bezeilen ; zulke brandewynvlammen, die tot zelfverbranding leiden, zyn niet te blusschen. Men twiste niet met hen, opdat zy uit spyt niet misschien de jeugd dwingen, met hen te drinken.

Maar waar is dan de scheidsmuur ? Wie zal en moet kandidaat van het genootschap worden ? Zeer wys en ten hoogste navolgenswaardig hebben twee Oldenburgsche predikanten begonnen, al hunne aannemelingen in het matigheidsgenootschap in te lyven, en dezelve in een boek te laten inteekenen, dat men wel het tweede boek des levens zou kunnen noemen. Gelyk eens het volk Gods eerst in de volgende geslachten door de woestyn in het land Kanaan introk, zoo zal eerst onze jeugd tot de gelukkige gevolgen dezer instelling geraken, en zich tot in eenen hoogen ouderdom in die gevolgen, die daar zyn gezondheid, tevredenheid en welvaart, verblyden.

"De heeren wyndrinkers hebben goed praten, wy kunnen geenen wyn betalen," is het gewone spreekwoord der dagelyksche jeneverdrinkers. Spaart slechts de stuivers en dubbeltjes op, die gy aan slokjes en borreltjes uitgeeft, met welke gy van den morgen tot den avond uwe arme maag bezwaart, en gy zult niet eens alles behoeven te besteden, om U op zynen tyd met een glas wyn of een goed glas bier te verkwikken en te laven.—*Overgenomen.*

To the Editor of the Curaçao Courant.

Sir,

Justice is a divine attribute, and although mortals cannot possess it in a high degree, still it is our duty to exercise it, as much as it may be in our power. You, as an Editor of a public Journal, is most imperiously called upon to do justice to a fellow creature, I therefore request you to insert in your columns the following :

I have been informed, by my friends on my arrival here, that a report was circulated, by a low life fellow, (whose initials are among the first seven letters of the alphabet) that I quitted Jamaica in a clandestine manner, in debt upwards of $10,000. I do hereby declare, that it is a most malicious, and notorious falsehood, and that my debts in that island, are not the one 30th part of that amount. According to the well known adage, I have been measured by the bushel of my false detoriator, for as he is a . . . . . he considers me the same. Yes, was I inclined, I might have owed as much, and than take the benefit of the insolvent acts, but when a man, sells his personal jewels, as well as the necessary ones of his wife and children, to pay debts, surely he cannot have $10,000. The trifle I owe in Jamaica is of an old date, and the most part is for Law expenses. Let enquiries be made of Mr. J. C. Henriques of Kingston, what are my debts, and my views in quitting that island, and although that Gentleman is not my friend, yet he is too upright and just not to declare the truth. I can with a save conscience say, that since I have been in business, I have worked with the best of intentions, and if I have been unfortunate, still no one can step forward and say I have injured him with intent to fraud. My affairs in St. Thomas, of which Messrs. Caw & Wiseman, respectable merchants of that place, can witness, that I have given up my all to the dealing Court, when I unfortunately failed, even to my bed and beddings, and eight days previous to that failure, I paid a large sum out, and by my reception now in St. Thomas, will convince the credulous, that I was considered more sinned at than sinning, and Mr. Wiseman told me that he considered, I was treated rather harsh, but they (my creditors) have found out that I was really honest in all the sense of the word, so much so no one will molest me, to the contrary I will receive and have received favours from them.

I consider it beneath me to vindicate myself and to clear me of such foul acts, as is attributed to me by this low life fellow, (who possess in a superlative degree all the vices except the great Cardinal one, which is the propensity of his Brother, viz. Drunkeness), was I not jealous of the good opinions of some individuals of this island, for no where else will they give credit to such base calumny, and I will only say, that if he is a man let him appear and repeat those reports and I shall immediately attack him before an impartial Court of Justice to convince the world, that he is a base liar.

To the Great Colossus of Rhodes and his prototype (his hopefull son in Jamaica) I advise to keep clear of me as I will as soon as I hear of his circulating lies, I will advertise in the Jamaica papers, his Fraudulent Bankruptcy in St. Thomas.

I am Mr. Editor

Your obedient Servant,

RAPHAEL D. MEZA.

22d August 1839.

BOEKBEOORDEELING.

Wy zeiden in ons vorig nummer, dat wy het artikel Venezuela uit het aardrykskundig schoolboek van J. van Wyk Rz. aan een' deskundige ter beoordeeling hadden gegeven. Deze beoordeeling, welke zeer uitgebreid is, komt hierop hoofdzakelyk neder:

Bergen: Paramo de Porqueras, Paramos de Niquitao en de las Rosas, het kustgebergte van *Venezuela, Guacimo* en *Yusma, Bergantin, Cocollar.*

De naam van *Paramo de Porqueras* is niet bekend! er zyn veel belangryker gebergten verzwegen,dan die van*Niquitao* en *las Rosas.* De bergen *Bergantin* en *Cocollar* behooren reeds tot het kustgebergte en dienden daarom niet afzonderlyk genoemd te worden. Wy weten niet of er bergen zyn, die de namen van *Guacimo* en *Yusma* dragen, dat wil zeggen zulken, die in aanmerking komen.

Kapen: La Guayra, Cabello.

Er zyn geene kapen, die zoo heten; ook is er geene plaats, die *Cabello* heet.

Eilanden: Boracha, Tortugas, Sola, los Frailes, Coche en *Cubagua.*

Deze eilanden zyn aller nietigste dingen (*cosas minimas*). Met meerder regt verdienen de volgende opgenoemd te worden: *Los Hermanos,* die zeven belangryke eilanden zyn; *Los Testigos,* insgelyks ten getalle van zeven en een derzelver veel grooter dan*LaBorracha*; *IslaBlanca,*dat een' bezitter groot voordeel zou kunnen opleveren;*Los Roques,* eene groep eilanden met ryke zoutwerken; en de keten eilanden genaamd*Las Caracas,* die voortloopen langs twaalf mylen kustland van Barcelona af tot Cumana.

De zeestraat van Margarita.

Zulk eene zeestraat is niet bekend. Er liggen tusschen Margarita en de vaste kust twee eilandjes, zoo dat er twee zeestraten zouden zyn zoo men den naam van straat op deze zeeëngte wilde toepassen.

Rivieren: Rio Meta, Rio Arauca, de *Manapire, Rio Pao, Cuchivero.*

De *Meta* en *Aráuca* zyn geene rivieren van Venezuela, maar van Nieuw Grenada, de *Manapire, Pao* en *Cuchivero* zyn niet meer dan beekjes in vergelyking van rivieren, welker namen verzwegen zyn.

Luchtgesteldheid: aan de kusten zeer heet en ongezond.

Gansch Venezuela is op drie mylen afstands van de zeekust tot het binnenland zeer gezond. (Het handschrift geeft hier eenige weinige punten op, die eene uitzondering maken). Het vlakke kustland waar de oost passaat wind met kracht overheen stroomt, kan immers niet zeer heet en ongezond wezen.

Twee jaargetyden, aardbevingen, aanstekende ziekten en veel ongedierte behooren tot de landplagen.

Hier worden de jaargetyden ook onder de landplagen gerekend.

Voortbrengsels, genoegzaam als inNieuw Grenada.

Onder de voortbrengsels van dit land worden genoemd *Olifanten.* (Er werd onlangs een olifant ter kyk Venezuela rond gevoerd, doch dezelve was zoodanig in doeken gehuld, dat de voorbygangers denzelve op weg ziende, niet konden gissen wat het was. Een bewys, dat de olifanten er niet zeer gemeenzaam zyn). *Kameelen,* deze zyn nu eerst uit de Canarische eilanden overgebragt, *Juguanen,* (dit zal moeten zyn *Jaguars*).

Inwoners: een millioen.

Venezuela bevat niet meer dan 800,000 zielen, en aan dat getal wordt nog getwyfeld: omdat het belang der provintien vereischt het getal der inwoners hooger op te geven, dan het werkelyk is, daar de volkvertegenwoordigers naar evenredigheid der bevolking door de onderscheidene provintien naar het Congres worden gezonden.

Regering: de President wordt voor acht jaren gekozen.

De President wordt maar voor vier jaren gekozen, en vermag niet, even als in de Vereenigde Staten van Noord Amerika, voor nog vier jaren herkozen worden.

Verdeeling: in vier departementen.

Columbia werd in 1821 in departementen verdeeld; doch Venezuela scheidde zich in 1830 van Columbia af en wordt thans in 13 provintien verdeeld.

De schryver geeft *Calabozo* op als eene provintie; doch *Calabozo* is de naam eener stad en niet eener provintie.

Carracas, na de aardbeving in 1812, *die haar geheel verwoestte, weder met vele schoone gebouwen, verscheidene kerken en kloosters, schouwburg versierd, en* 45,000 *inwoners.*

Slechts een derde deel van Caracas werd door de aardbeving vernield, en sedert dien tyd heeft men geen een schoon gebouw opgerigt. De kerken en andere groote gebouwen liggen nog in ruïne en zeer langzaam verryzen eenige derzelven uit de puinen. De weinige kloostergeestelyken, die er overgebleven zyn, zullen welhaast uitgestorven zyn: omdat het aannemen van nieuwelingen verboden is. Sedert vele jaren is er geene opera, thans is het de spraak er eene opterigten. Caracas heeft hoogst 40,000 inwoners.

La Guayra met eene wel bezochte haven.

La Guayra is eene opene en zeer gevaarlyke reede.

Valencia de schoonste stad des lands.

Het is wel eene schoone, doch niet de schoonste stad des lands: de gebouwen zyn laag, dat wil zeggen, hebben geene hooge verdiepingen; zy heeft weinig publieke gebouwen. Deze stad heeft eene schoone brug, het werk van Morillo.

De cyfers der inwoners van de steden uit dit werk komen ook niet overeen met de Estadística, bvb. van Wyk geeft Valencia 10,000 en San Carlos 10,000 zielen: de Estadística geeft Valencia 14,912 en San Carlos 4,658.

Viega Guayana, versterkt.

De beide kasteelen van La Guayana *la Viega* liggen thans in ruïnen.

Cumana met drie voorsteden, kerken, kloosters en schouwburg.

Cumana heeft thans geene voorsteden; alleen twee kerken, eene kapel, een hospitaal en een soldaten kwartier.

Barcelona, de volkrykste stad der provintie van dien naam, eene voorname stapelplaats van den smokkelhandel.

Barcelona is thans eene volkarme stad; van de16,000 inwoners, die zy had vóór de revolutie, heeft zy er maar 4000 overgehouden en drie vierde gedeelte der stad ligt in puin. Barcelona is geene stapelplaats voor den smokkelhandel; doch de gansche keten kleine eilandjes langs de kust van Barcelona tot Cumana zyn bergplaatsen voor smokkelgoederen; doch dit weten de kustbewaarders ook wel.

Het eilandMargarita met parelvisschery.

Er bestond nog eene parelvisschery op het eilandje Cubágua, maar eene previlegie, die de republiek van Columbia aan een Engelschman gaf om dezelve optevisschen, vernietigde de parel oesters: want de begunstigde maakte gebruik van eene hark en roeide daarmede alle oesters uit, groot en klein.

Maracaïbo, aan de golf van dien naam, met een gymnasium, school voor de zeevaart, hospitaal, vestingwerken en scheepstimmerwerven, 20,000 *inwoners.*

Maracaibo ligt niet aan den golf van dien naam, maar aan het meer van dien naam; er is een nationaal collegie, eerst sedert drie à vier maanden geopend. De school voor de zeevaart, die door het kongres is gedecreteerd, is nog niet geopend. Er zyn geene vestingwerken. Het kasteel van San Carlos, aan den ingang van het lagoen, is ver van de stad gelegen; en Maracaibo wordt thans geschat op 15,000 inwoners.

Grita met koper mynen.

Deze myn wordt nog niet bewerkt. De ryke en bewerkt wordende kopermyn van Aroa wordt hier niet genoemd.

De schryver waagt het om echter vele namen van steden te schryven: met landbouw, veeteelt en handel. Dit gaat goed zoolang eene stad in eene vruchtbare streek gelegen is, doch het slaat de bal mis als dit niet het geval is, zoo als wy aangaande Coro hebben gezien.

By eene zesde druk van deze aardrykskunde, diende het artikel Venezuela, zoo als het thans is, geheel weggelaten en een geheel nieuw in derzelver plaats gesteld te worden. Gelyk wy reeds gezegd hebben, komt het in byna geene punten overeen, met de stukken, die wy voor ons hebben liggen.

Cuba. Naar luid van eenen brief, gedagteekend Havana den 30 Juny, heeft het gouvernement van het eiland Cuba de bezittingen van de kloosters te koop aangeboden. Deze bezittingen hebben de waarde van eenige millioenen dollars en bestaan uit zuikerplantagien, pachthoeven van onderscheidene uitgestrektheid en aanzienlyke gebouwen te Havana, alle welke bezittingen omtrent viermaal honderd duizend dollars aan rente 's jaarlyks opbrengen.— Niettegenstaande de schoone vooruitzigten, welke de aankoop van deze goederen oplevert, zoo hebben zich nog geene koopers voor dezelven opgedaan.

Er is nog een andere schoonen kans open voor kapitalisten op dat eiland. Het gouvernement biedt aan te koop, of te huur, den spoorweg, leidende van de stad Havana naar Guines, ter lengte van 42 mylen, welks bruto opbrengst dagelyks meer dan duizend dollars oplevert. Deze weg behoort aan het gouvernement in eigendom, hy kost drie millioenen dollars, en kan voor twee millioenen gekocht worden.

In dezen brief wordt ook zeer gunstige melding gemaakt van den toestand van dat eiland. De straten der stad Havana worden allen gemacadamiseerd, welke manier van straten bevloeren zeer veel aangeprezen wordt.

Afstammelingen van George de derde.— Thans zyn er slechts vyf kleinkinderen van Koning George III in het leven, te weten:

De Koningin Victoria oud 20 jaren.
Prins George van Cumberland 19.
Prins George van Cambridge 19.
Princes Augusta Carolina van Cambridge 15.
PrincesMary Adelaide van Cambridge 4.

De overlevende kinderen van George III. zyn:—

Princes Augusta Sophia 69.
Princes Elisabeth (van Hesse Hamburg) 68.
Hertog van Cumberland, Koning van Hanover 67.
Hertog van Sussex 65.
Hertog van Cambridge 64.
Princes Mary (Hertogin van Gloucester) 61.
Princes Sophia 60.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerÿ van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prÿs derzelve is ƒ 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prÿs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.